

andre Spørgsmaal. Det ærede Medlem havde aabenbart den daarlige Samvittighed, som giver Følelsen af, at man er ramt, og derfor tænkte han sig, at jeg i al Almindelighed havde talt om den kaotiske Tilstand, hvori Landet er bragt under det nuværende Styre. Det har jeg ikke. Men skulde den ærede Ordfører føle Trang til en lille Diskussion derom, skal jeg for mit Vedkommende ikke gaa af Vejen derfor. Vi fik det nuværende Styre under store Løfter om Ordning af Statens Finanser, Opløstning af Landets Næringsliv og Fasthed i vore Arbejdsforhold. Vi har faaet en fuldkommen Forvirring i Statens Finanser, vi har faaet en stærk Tilbagegang i Landets økonomiske Liv, og vi har faaet de største Arbejderuligheder og den største Arbejdsløshed, vi overhovedet har haft her i Landet. En mere paafaldende Modsætning til de Programpunkter, der var opstillet, og de Løfter, hvorpaa man gik til Valg, end den, den nuværende Regering har tilvejebragt efter 2 Aars Forløb, tror jeg man skal lede længe om, og hvis der var Lejlighed for Vælgerbefolkningen til at udtale sit Standpunkt dertil, tror jeg ogsaa, at den høje Regerings Venner her i Tinget vilde faa dette meget eftertrykkeligt at mærke.

Fra den ærede Ordførers Udtalelser vender jeg mig til de Udtalelser, der fremkom fra den højtærede Minister, og udtaler min Glæde over den Forhandlingsvillighed, som han i sine Bemærkninger her gav Udtryk for. Jeg haaber, at denne Forhandlingsvillighed vil vise sig under den fortsatte Forhandling i Udvalget baade for den højtærede Ministers og for det højtærede Partis Vedkommende.

Den højtærede Minister sagde, at Tallet 15 havde man sat ind af to Grunde. Den første var den, at det var det sædvanlige Tal. Det er det sædvanlige Tal for Udvalg i det enkelte Ting, men det har saa vidt mig bekendt overhovedet aldrig været anvendt ved Udvalg, som repræsenterede begge Ting. I de Tilfælde, hvor vi har haft saadanne Udvalg, har Antallet af Medlemmer enten været 30 eller 20, og et af disse to Tal vilde man kunne paaberaabe sig som det sædvanlige, afgjort ikke det Tal, som her er foreslaaet. Dernæst sagde den højtærede Minister, at Tallet var foreslaaet, for at alle de større Partier kunde blive repræsenteret. Ja, det kan de blive, hvis det er et Udvalg fra hvert af Tingene, men med dette Tal vil man ikke kunne opnaa, at alle de større Partier faar Repræsentanter fra hvert af de to Ting, og hvis det Hensyn, som Uden-

rigsministeren selv her har fremført, skal gøres gældende, maa man dog kunne regne med, at ikke blot de større Partier i Folketinget, men ogsaa de større Partier i Lands tinget bliver repræsenteret i det paagældende Udvalg.

Dernæst fremhævede den højtærede Minister — og jeg tror ogsaa den ærede Ordfører for Venstre —, at dette Udvalg ikke var et Udvalg, som skal træffe Beslutning, og deri er vi fuldkommen enige. Ikke desto mindre vil sikkert alle Medlemmer være paa det rene med, at hvis der sidder et saadant Fællesudvalg i en eller anden Situation, hvor dette Fællesudvalg har et andet Flertal end den siddende Regering, vil dette komme til at medføre meget betydelige parlamentariske Vanskeligheder. Vi har gjort det Synspunkt gældende allerede i Efteraaret 1918, da den nuværende Statsminister udtalte Ønsket om Nedsættelsen af et politisk Udvalg, og efter lange Forhandlinger blev Resultatet den Gang Nedsættelsen af et Udvalg, hvor et saadant Flertal afvigende fra Folketingets Flertal ikke fandtes.

Dernæst vendte den højtærede Udenrigsminister sig til Straffebestemmelserne, og han sagde derom, at Rigsdagen kunde jo vedtage eller forkaste dem. Denne Udtalelse glæder mig, og jeg haaber at faa den højtærede Udenrigsministers Tilslutning til, at Rigsdagen lader de paagældende Straffebestemmelser bortfalde. Den højtærede Minister sagde, at Grunden til, at disse Straffebestemmelser var optaget, var den, at Straffelovens almindelige Regler var af en alt for drakonisk Karakter til at anvendes her. Derom vil jeg sige, at disse drakoniske Bestemmelser er beregnet paa virkelig alvorlige Brud paa Tavshedspligten, hvor Statens Sikkerhed eller dens Rettigheder i Forhold til fremmede Magter sættes i Fare eller skades. Overfor saadanne Ting, hvor en afgørende Statsinteresse gør sig gældende, erkender vi for vores Vedkommende, at der maa gælde de samme Regler for Rigsdagsmænd og Rigsdagsudvalg som for Embedsmænd og andre Mennesker i Danmark. Men derimod at skabe særlige Regler for Rigsdagen med Hensyn til Indiskretioner, som ikke har virkelig Betydning for Landets Interesser, anser vi for ganske stridende mod Rigsdagens Værdighed.

Det er dette, der her foreslaas, og Følgerne af en saadan Bestemmelse — ja, dem tegnede den ærede Ordfører for Partiet Venstre klart nok for os. Den ærede Ordfører sagde: Det er saa ubehageligt